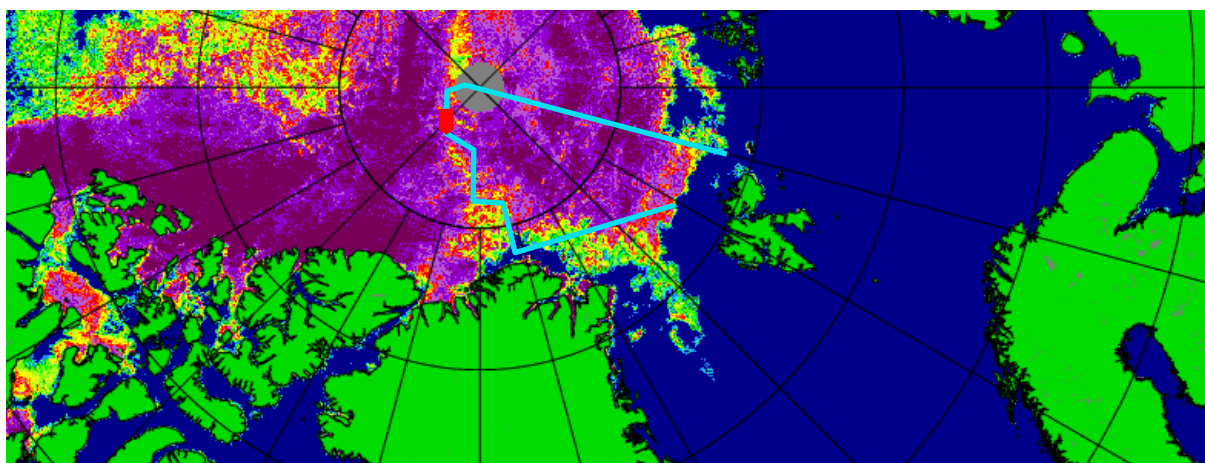

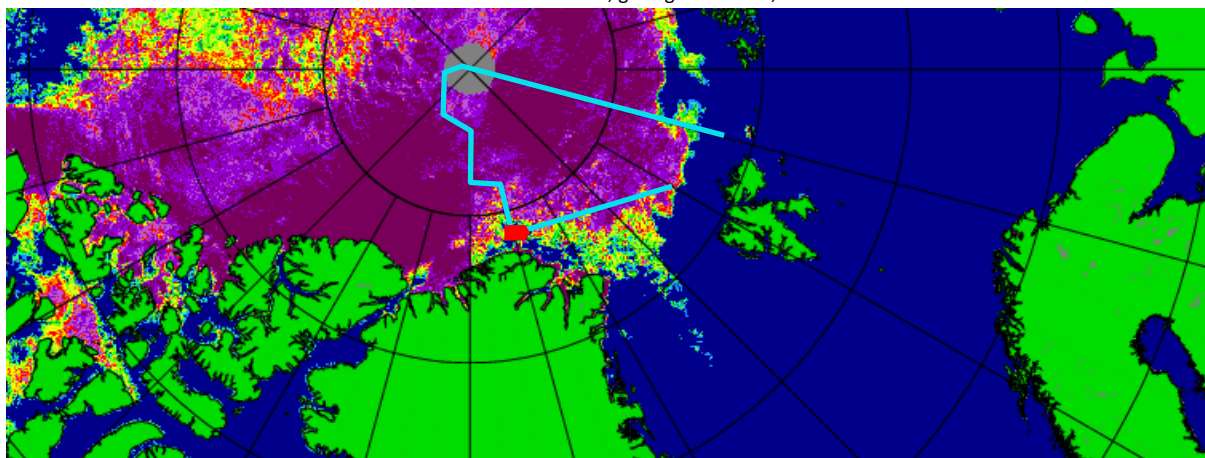
Veckobrev från Isbrytaren Oden 2021-09-05

Hej på er!

Expeditionen löper vidare och det är nu ungefär en vecka tills vi lämnar isen för Helsingborg. När jag skrev till er senast så låg vi på N88°30' W130°00'. Nu har vi kommit vidare ner mot Grönland och kämpar på för att nå de mål vi har i planen. Vi fick för några dagar sedan gå en del österut från tänkt spår utmed W050°. Is som legat och packats under flera år och som nu är på väg österut mot slutet av sin karriär ut i Atlanten för att smälta. Isen har fortsatt varit tjock och svår att ha att göra med samt har vädret bjudit på mycket dimma och ner till -10°C.

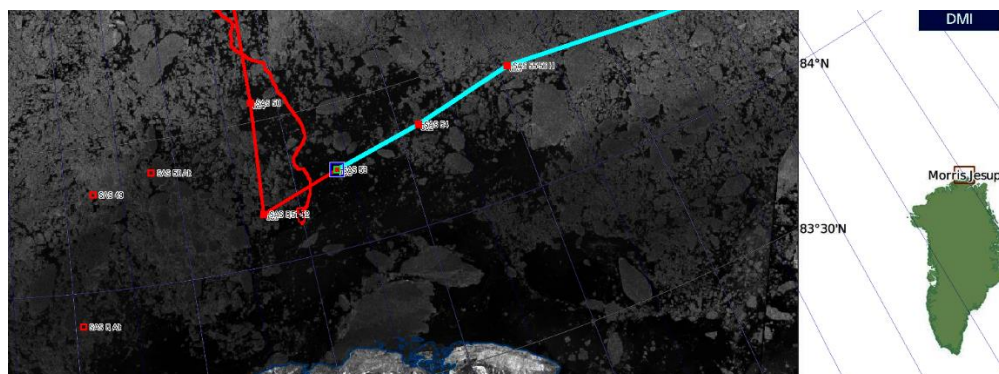

Denna bild är från 2021-08-25. Is-koncentrationskarta där blå= 0-10%, grön-gul= 30-80%, röd-mörklila= 80-100% is-koncentration.

Denna bild är från 2021-09-03. Is-koncentrationskarta där blå= 0-10%, grön-gul= 30-80%, röd-mörklila= 80-100% is-koncentration.

Om ni jämför bilderna med 10 dagars mellanrum så kan ni se att isen var betydligt gynnsammare här i området för 10 dagar sedan. Isen har dragit ihop sig i vår färdväg och är på väg att stänga sig. Vi är här i grevens tid kan man säga.

2021-09-03, Morris Jesup. Här ser ni oss i dagens position i skrivande stund.

Vi har även fått ny satellitinformation nu när vi kommit så pass nära Grönland att Danska meteorologiska institutet DMI ger ut gratis radarsatellitbilder på sin hemsida. På bilden från föregående sidan ser ni norra spetsen av Grönland, vårt spår (rött slingrigt) och de två olika rutterna (rött & turkos raka linjer) vi tänkt gå. Som ni ser har vi undvikit isen så mycket som möjligt och det beror på att denna is är mycket tjock, gammal och hård. Det går mycket fortare att navigera runt dem som om de vore öar i en skärgård. Som jag skrev ovan så har vi haft uteslutande minusgrader vilket vi upplever lite ovanligt med erfarenhet från tidigare expeditioner. Enligt våra erfarenheter kommer det alltid dagar med upp till +5°C, men dessa dagar har uteblivit under denna expedition.

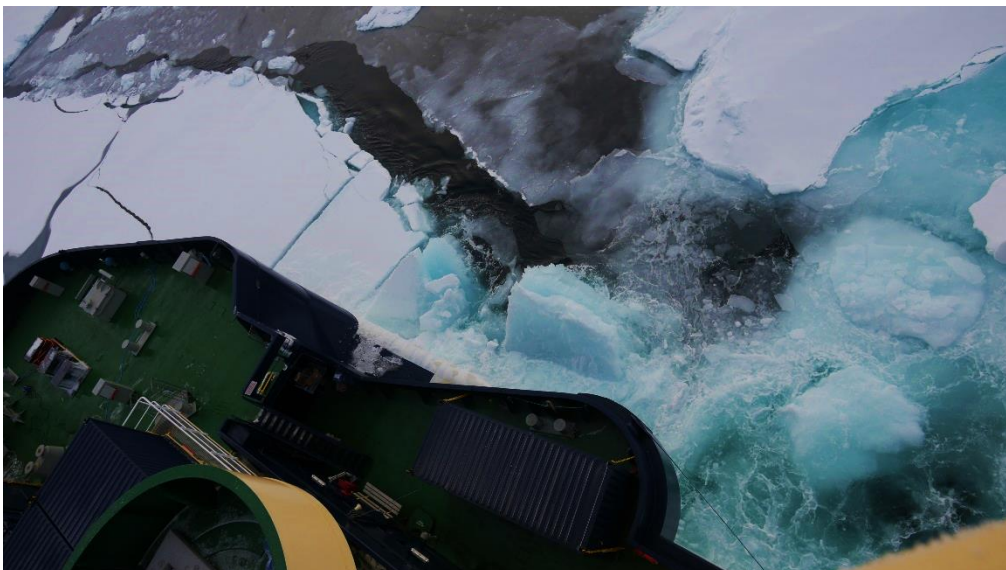
Navigation

Som jag nämnt ovan så fortsätter vi att segla i tjock och besvärlig is. De senaste 7 dagarna skulle vi navigerat utmed W065°-W050° ner till Grönland, men fick avbryta den planen halvvägs pga. isen som tvingade oss söka en östligare väg ner mot Grönland och det blev W047°-W023° istället.

Oden klyver ett fint flerårsflak, det är alltid svårt att visa tjock is på ett tvådimensionellt foto.

Det är fantastiskt att se och framför allt känna hur Oden bryter denna typ av is och det är synd att jag inte bättre kan beskriva upplevelsen av fartygets rörelse och ursinniga kraft som gör att hon plöjer, spräcker och klättrar fram över områden med vallade flak, slät tjock is och gammal smutsig flerårsis.

Ni kan beräkna tjockleken på isen vi bryter med bredden på 20" containern som är dryga 2 meter bred. Det är väldigt livlig rörelse av is utmed Odens fartygssidor där is som brutits av hennes tyngd och kraft kommer upp som projektiler från havet djup.

Det är inte så många is-områden vi inte lyckats bryta men vi har gjort aktiva val av väg för att undvika besvärliga områden. Det kanske låter lite lustigt när jag i ena sekunden pratar om hur formidabel Oden är på ta sig fram men att vi ändå ändrar rutt utefter vägen. Detta beror på att när vi navigerar i dessa farvatten så måste man alltid tänka på att ha en väg ut ifall läget förändras. Isen är som den är, men när vädret sätter sin klor i den så bildas de mest fantastiska is-formationer i form av vallar och andra knölar som skulle göra det omöjligt att fortsätta i någon riktning om isen hamnar i press.

Formationerna av is som kommer upp bakom Oden är alltid spektakulärt att titta på.

Ett halofenomen vi fick uppleva för några dagar sedan. Denna gång blev det bara en extra sol

SE-JFK (Filip Kalle) i en fantastisk motljusbild.

Nu har vi kommit ner så långt som vi ska mot Grönland och ligger ca 30nm från norra spetsen som heter Kap Morris Jesup. Här är det inte så många som sett in mot land, då dessa farvatten nästan alltid är täckt av is. Den isen som ligger här är den äldsta och tuffaste i hela Arktis. När denna is ligger tät går det inte vara här med fartyg utan det är bara när naturen ger förutsättningarna att ett hål i isflödet skapas hela vägen ner till Grönländska fastlandet. Detta på grund av lokala väder som stoppar upp och skjuter undan isen för en kortare tid samt att det finns plats för vädret att trycka undan isen annars blir det bara ispress i området. Nu är isen på väg att stänga igen och det känns skönt att nu lämna området.

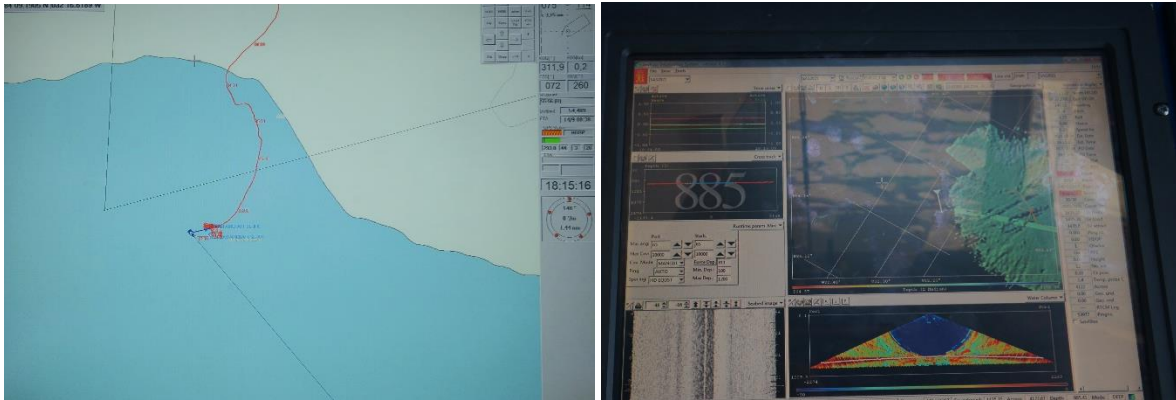

Härlig bild från Odens brygga med Grönland i horisonten

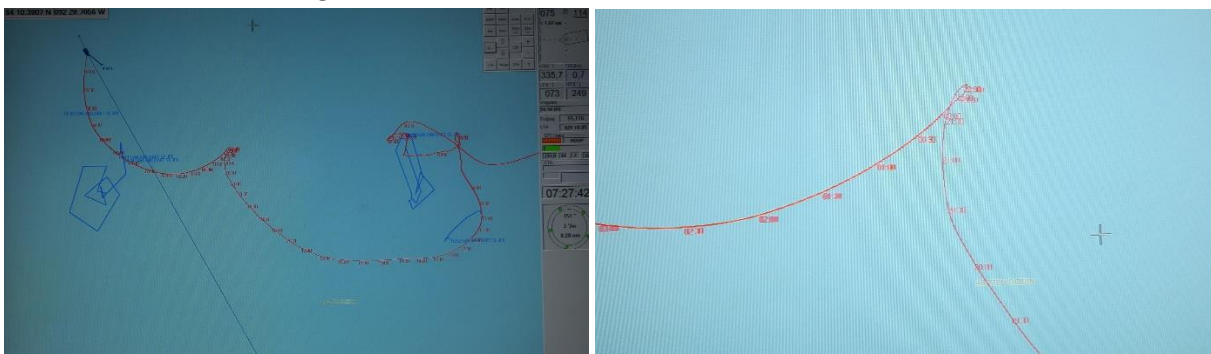
Här ser ni Grönlands norra spets Kap Morris Jesup

Att vi nu fick chansen att komma så nära Grönland upptäckte vi att det är 400m fel på djupet här. På bilderna nedan ser ni att ekolodet visar nästan 900m men på sjökortet vi har på detta område är vi långt innanför 500m linjen. Det var tur att det inte var tvärt om att det hade varit 100m istället för 500m. Grönland har en hel del sjömätning att göra, om de kommer åt att göra det förstås.

Innanför det turkosa området ska det vara 500m djupt enligt sjökortet, men lodet visar 885m.

Jag måste visa det fina driftmönstret vi haft under det senaste dygnet där vi även fick vara med om en liten drift ögla mellan driftperioderna. Dessa öglor uppstår endast då det är extremt lugnt väder vilket vi har haft under senaste dygnet. Om det blåser ordentligt slätar vinden ut halvcirkelarna och det blir med som en utdragen sinuskurva.

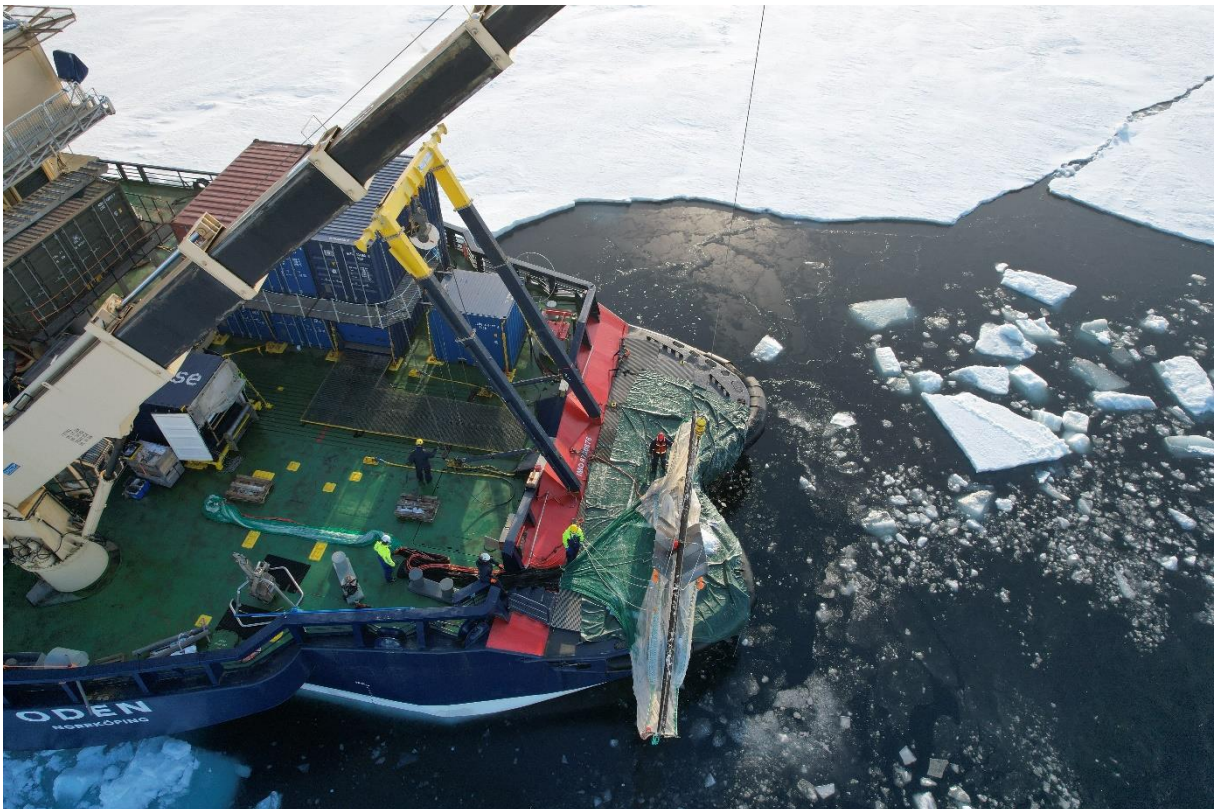
Se den fina lilla öglan som vi drev runt midnatt igår.

Forskningen

Projektet fortsätter och forskarna betar frenetiskt av station efter station, men snart är det slut och vi lämnar Arktis för denna gång. Tanken är att vi lämnar iskanten den 11/9 och vi har börjat studera väderleken på hemvägen. I förra brevet berättade jag om att vi fått vår första fisk och detta har utvecklats till totalt 4 hela fiskar av samma art (polartorsk). Vi har även lyckats få in en fisk styckad i delar i en av inkubatorerna på fördäck. Torsken har låtit sig sugas in i labbvattenpumpen och sedan gick det av bara farten att bli rensad, filead, och inpumpad i inkubationskaret. Vi har för en timme sedan tagit ett sedimentprov av havsbotten som ingen någonsin tidigare har tagit. Detta kommer att vara till stor förtjänst för forskningen i området. Stämningen är lätt euforisk på akterdäck kan man minst säga. Vi har också en grupp forskare som sitter och arbetar med vårt Multibeamlod som också är lyckliga över att ha möjligheten att kartlägga så mycket som det bara möjligen går nu när vi är här. All denna data går givetvis till Dansk/Grönländska myndigheter för att komplettera den skrala sjömätning som finns i området. Denna upptäckt kommer att skriva om utseendet på Moris Jesup platån som området heter vi har under oss.

Box-corer på väg ner i djupet

Fiskenätet "Beamer" på väg att sjösättas.

Djurlivet

Har varit lika uselt som i tidigare brev med bara enstaka fåglar och sälar. Detta är ovanligt och nu när vi inte är så långt från land ca 30nm räknade jag med att se fler fåglar åtminstone, men icke.

En stackars ensam säl jag lyckade att fota

En havsångel (ca4cm) som vi lyckades fånga i stora trålen "Beamer"

Detta är en bild från isbjörnarnas perspektiv med budskapet vi finns här, men vi gömmer oss!!!

Livet ombord

Livet flyter på fint och alla verkar fortfarande att trivas ombord. Maten är väldigt populär, ingen och då menar jag verkligen ingen missar en måltid. Vi har otroligt duktig personal med oss i kök och mäss vilka lovordas till mig dagligen. Det är nästan så man lägger dagens program efter måltiderna, men nu ljög jag nog lite men inte helt....

Oden tar sig fram frustande med vattensmörjningen av isen igång.

Ha det nu så bra, tills vi hörs nästa gång.

Med kyliga men dock innerliga hälsningar
Mattias